

הרב משה צבי נרייה
ראש ישיבות ואולפנות בני עקיבא

"ואת עלית על כולנה"

האולפנא לבנות - זו אחת היצירות המבורכות שזכינו לה בעז"ה, בדור האחרון. צוות לימודי וחינוכי מסור עוסק יום-יום בעבודת הקודש של פיתוח הכשרונות, המעלות והמידות, של כל בת, בתכנית מכוונת ומסודרת של לימודי קודש ולימודי חול במסגרת חברתית - פנימייתית.

שנות הלימודים באולפנא מעלות את הבת ברמת השכלתה ובפיתוח אישיותה, והדבר מרים את כבודה האמיתי של בת ישראל הנאמנה בעיני עצמה ובעיני סובביה. מתקיים בה "ואת עלית על כולנה", והיא צועדת במעלה אורח-החיים של מורשת אמהות בישראל.

תרבות המערב מטיפה לשוויון האשה ולשילובה בכל העיסוקים הגועשים והרועשים של רשות-הרבים. אולם התוצאה היא - קיפוח ייחודה של האשה וסילוף דמותה הנשית-האמהית.

הדברים מביאים לא פעם להזנחה חלקית של הטיפול החם והמסור לילדים (דבר שמתנקס אח"כ בהתפתחותם המאוחרת), ולפעמים אף לערעור בנין המשפחה. לעומת זה עומדת השקפת היהדות, המתייחסת לאשה כאל אישיות ייחודית. בת-מלך המתרחקת מרשות-הרבים, הבונה והנבנית ברשות-היחיד, ומופיעות במלוא הדרן התוצאות הברוכות: היא מתעלה ומעלה את סובביה, מעניקה איזון ושלוה לבעלה, רוח טובה, חום אמהי ובטחון עצמי לילדיה.

אולפנות בני-עקיבא סללו דרך אשר בעז"ה מצליחה מאד, היא התאמתה ברוב תפארה כדרך איתנה, כ"אורח-חיים למעלה למשכיל" נושא ברכה, מרבה כבוד-תורה, כבוד שמים.

האולפנות מעניקות לבנותינו כמה מעלות טובות שגם הבית הפרטי הטוב אינו מסוגל לתת אותן: ידע רב-ערך בלימודי קודש ובלמודי חול. ביסוס ההכרה הדתית, עושר חויות רגשיות, קשר חי עם מרחבי חברה מגוונת בעלת ערכים יסודיים מאחדים ומלכדים.

כל הרכוש הגדול והיקר הזה - זו "נדוניא" נכבדה ביותר אשר בת האולפנא מביאה אותה כתשתית לבנין ביתה, הבית היהודי המסורתי אשר תוכו רצוף אהבת-מישרים, הבית היהודי הנאמן שהוא התא הראשוני של בנין האומה, בנין עם-התורה. לא רק בשבת מעלה בת ישראל זאת, את האור בביתה, אלא גם בששת ימי המעשה היא ממשיכה להאיר באורה הצנוע. וגם אם סיבות שונות מחייבות את יציאתה המוקדמת מרשות-היחיד, והבת מקבלת עליה עול תפקידים שונים, בנין הבית נשאר ראשון בסדר עדיפויותיה, וחותרם הצניעות, חותרם האצילות, טבוע בכל הליכותיה. חותרם זה משמש לוית-חן המאציל מהודו על כל המעשים. זכתה "אמנה" להיות מסוללות הדרך. זכתה "אמנה" להעמיד מדי שנה בשנה מחזור

לאולפנת בני-עקב בא "אמנה" כפר-סבא

מבורך של בנות-בונות בישראל, וזכה צוות עובדיה בהוראה ובחינוך לראות בתפארת
בוגרותיה.
כ"ה השנים, חצי היובל של "אמנה", מאורע חגיגי הוא לא רק לתלמידות, להורים
ולמורים, אלא לכל מי שדואג להנחלת מורשת אבות ואמהות לדורות יבואו. לכל מי
שדואג לבנין עם ישראל בארץ-ישראל.
מקרב לב נברך את "אמנה":
כה לחי, לכ"ה השנים הבאות עלינו לטובה,
ליתר-שאת ולמשנה-עוז של חינוך נאמן לתורה ולמצוה ולכל מדה נכונה,
בנועם די עליה, סלה.

